

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Повом Саду
ПИ-4 У. 7507/17
Дана 25.04.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу судија: Гордана Сукловић Бојацића, председник већа, Нада Балешевић и Јелена Искић, чланови већа, уз учешће судског саветника Весне Слијепчевић, записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца [REDACTED]

[REDACTED] ради понимтаја решења туженог АДМИНИСТРАТИВНЕ КОМИСИЈЕ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, Београд, 14 број 031-1353/2017 од 23.02.2017. године, уз учешће заинтересованог лица [REDACTED]

[REDACTED] кога заступа [REDACTED] у предмету делимичног престанка жига због некоришћења, након одржане усмене, јавне расправе дана 24.04.2019. године, у нејавној седници већа одржаној дана 25.04.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора СЕ ОДБИЈА.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац [REDACTED] да заинтересованом лицу [REDACTED] на име накнаде трошкова управног спора исплати износ од 44.292,00 динара, са законском загезном каматом од дана истека рока за добровољно извршење до коначне исплате, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

О бразложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Завода за интелектуалну својину 990 број 2016/1541-Ж-2008/1260-58218/1 од 27.01.2016. године, којим је, у ставу 1. диспозитва, усвојен захтев привредног [REDACTED] поднет дана 22.10.2014. године, за делимични престанак због некоришћења жига рег. бр. 58218, па

територији Републике Србије, носиоца [] на је утврђено да је жиг реч. бр. 58218 престао да важи дана 12.05.2014. године, за робе и услуге из класе 16: амбалажа (папирна, картонска, пластична); класе 30: бранш и производа од житарица, класе 35: отрапавање и класе 39: паковање и складиштење робе Међународне класификације робе и услуга; у ставу 2. диспозитива, одређено да ће се у регистар жигова уписати престанак жига 58218 (Ж-2008-1260), за све робе и услуге у класама 16, 30, 35 и 39 Међународне класификације роба и услуга за које је регистрован, па дан 12.05.2014. године; и у ставу 3. одређено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

У тужби, поднетој Управном суду дана 15.05.2017. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, јер је из утврђених чињеница изведен неправilan закључак у погледу чиљепичног стања, због чега је неправилно примењен члан 46. и 64. Закона о жиговима. Наводи, да тужена сматра да није доставио доказе о коришћењу жига број 58218 који се односе на робу и услуге за које је предметни жиг регистрован. Указује, да су првостепеном органу достављене фотографије амбалаже па којој се налази предметни жиг “Здрава павика”, који се користи уз жиг “Go vita”, као и рачуни – отпремнице из којих поризлази да је наведена амбалажа стављена у промет. Сматра да, из приложених фотографија неспорно произлази да је жиг “Здрава павика” коришћен за обележавање робе из класе 16: амбалажа (папирна, картонска, пластична), с обзиром да се на фотографијама налазе чаше са поклоњцем, које јесу амбалажа и у односу на садржај амбалаже представљају индивидуално одређену ствар и посебну врсту робе. Испличе, да роба из класе 16: амбалажа (папирна, картонска, пластична), по природи и намени, подразумева да ће у виу бити пакована друга роба, због чега није јасан закључак првостепеног и туженог органа да је носилац жига доставио доказе који се односе на робу у класи 32: инстант витамински напитак, када се достављени докази односе на чаше са поклоњцем као амбалажу која је стављена у промет. Даље наводи, да приложени докази указују да се амбалажа наменски користи за паковање друге робе, као што је витамински напитак, али да ово није од значаја јер исти докази потврђују да је углаву амбалажа, као индивидуално одређена роба, заштићена предметним жигом, у прилог чему говоре и достављени рачуни који представљају доказ да је основ плаћања испорука амбалаже. Сматра, да став тужене не може да буде правilan, јер упућује на закључак да запитата жиг за амбалажу остаје непримењива уколико је амбалажа коришћена за паковање било какве друге робе. Тврди да је жиг коришћен за регистровашу робу, што произлази из приложених доказа које је тужена неправилно целила. Сматра, да је тужена занемарила очигледну чињеницу да се предметни жиг налази на амбалажи, чиме је доказао да је озбиљно користио жиг за обележавање робе па коју се жиг односи. Предлаже, да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и искључи врати туженој па поновно одлучивање, односно да тужбу уважи, оспорено решење поништи у целости, усвоји његову жалбу изјављену 16.03.2016. године и првостепено решење поништи, као и да обавеже тужену да му накнади трошкове управног слора па име састава тужбе у износу од 36.000,00 динара.

На усменој јавној расправи, пуномоћник тужиоца је остао код поднете тужбе, прамарно и супсидијарно постављеног тужбеног захтева и захтева за трошкове спора, с тим што их је пропирио за трошкове приступа на усмену расправу. Остао је код изнетих тврдњи да се конкретно и недвосмислено ради о коришћењу предметног жига

и да из сироведеног управног поступка произлази да се у 3/4 материјала ради о коришћењу жига, а по о некоришћену. Угтују је на прилоге које је тужилац, у својству жалиоца и противника предизгача, доставио у прилогу свог одговора на предлог, будући да фотографије говоре о коришћењу и начину коришћења, озбиљном коришћењу, а рачуни о количини амбалаже која је набављана и коришћена са жигом.

У писменом одговору на тужбу, тужена је навела да је, након увида у списе предмета, утврђена да је првостепено решење правилно и законито, јер носилац жига, овде тужилац, није доставио било какав доказ да је жиг рег. бр. 58218 у речи “Здрава павика” озбиљно користио да њиме обележи производе и услуге за које је тај жиг регистрован у класи 16: амбалажа (папирна, картонска, пластична); класи 30: брашно и производи од житарица, класи 35: огламавање; и класи 39: паковање и складиштење робе, односно да су се докази који су достављени односили само на робу “инстант витамински папитак”. Истакла је да су приликом доношења оспореног решења правилно примењене одредбе члана 64. - 70. Закона о жиговима, па правилно и потпуно утврђено чињенично стање. Позвала се на одредбу члана 46. и 64. став 1. Закона о жиговима, наводећи да озбиљно коришћење жига подразумева да је жиг фактички коришћен у промету за обележавање роба или услуга за које је регистрован у релевантном обиму и временском периоду, нарочито имајући у виду робе на које се жиг односи, континуитет и обим тог коришћења. Указала је да сматра, да је првостепени орган, решавајући по захтеву за престанак жига, правилно најпре утврдио обим права које ужива тужилац као носилац права, па основу заптићеног жига рег. бр. 58218, подзесни од тога да је исти поднет за све робе и услуге обухваћене заштитом у класама 16, 30, 35 и 39, те да је након извршеног увида у доказе о коришћењу жига бр. 58218 у речи “Здрава павика”, које је доставио тужилац, утврдио да се исти однос искључиво на робе у класи 32: инстант витамински папитак, као и да жиг рег. бр. 58218 није регистрован за класу 32. На основу свега наведеног, сматра да је првостепени орган правилно утврдио да носилац жига, овде тужилац, није доказао његово коришћење за робе и услуге за које је регистрован, па је предложила да суд тужбу одбије.

У писменом одговору на тужбу, заинтересовано лице [REDACTED] је навело да је првостепеном органу 22.10.2014. године, поднео захтев за делимични престанак важења тужиоцевог жига “Здрава павика” рег. бр. 58218, због некоришћења, и то за амбалажу из класе 16, брашно и производе од брашна из класе 30, огламавање из класе 35, и паковање и складиштење робе из класе 39, Ничапске класификације, па основу ког је тај орган донео ожалбено решење од 27.01.2016. године. Позвало се на одредбу члана 64. став 1. Закона о жиговима и истакло је да су наводи тужбе неосновани и нетачни, будући да не постоје докази који указују да је тужилац озбиљно користио жиг “Здрава павика”. Сматра да достављене фотографије, па које се тужилац позива, пису доказ да је он озбиљно користио жиг “Здрава павика”. Указује да се из достављених фотографија може видети да је жиг “Здрава павика” коришћен уз жиг “Go vita” па производима – инстант витамински папитак под називом Јевитапа, те да се на производима који су фотографисани може приметити да је на сваком производу великом словима исписан знак “Go vita” са графичким решењем, затим знак “Мини пани” са графичким решењем, графичка решења лимуна и наранџе и вербализам лимун, а да је малим словима исписан жиг “Здрава павика”. Сматра да се из тих фотографија може закључити да се превасходно користе жигови “Мини пани” и

“Go vita”, али не и жиг “Здрава навика”. Да би се сматрало да тужилац озбиљно користи жиг “Здрава навика”, истиче да тај жиг мора да преовлађује на самој роби за коју је регистрован, тако да просечан корисник на роби прво примети тај жиг. Даље је паво до тужилаца што доказао да се жиг користи за класе 16, 30, 35 и 39, те да се из достављених фотографија не може утврдити да се жиг користи за амбалажу, братно и произвође од жигариле, огламавање, те наковање и складиштење робе, већ за класу 32 – интант витамински напитак, за коју није регистрован. Указује да се тужилац није бавио производњом и продајом амбалаже на којој се налази жиг “Здрава навика”, већ је амбалажа коју је продајао била предвиђена за витамински напитак Цевитана. Нојапињава да је тужилац продајао витаминске напитке Цевитана са укусом наранџе и лимуна и за ту намену користио амбалаже на којима су се налазили жигови “Мини напи” и “Go vita”, као и жиг “Здрава навика”, малим словима, али не као одређујући жиг који се од стране потрошача одмах примети и представља централни жиг за обележавање робе која се нуди потрошачима. Како је амбалажу користио и продајао само уз и за продају витаминског напитка, истиче да се тужилац није посебно бавио производњом и продајом амбалаже као индивидуалне робе која је означена са жигом “Здрава навика”, већ ради продаје витаминског напитка за који предметни жиг уопште није регистрован. Истиче да због тога достављени рачуни – отпремнице не могу да представљају доказ да је тужилац озбиљно користио жиг и да се као основном делатношћу бавио производњом амбалаже. Указује да тужилац оспорава решење тужење само у делу који се односи на озбиљну примену жига за класу 16 – амбалажа за наковање, док ниједним аргументом не оспорава решење у делу који се односи на класе 30, 35 и 39 Начинске класификације. Предлаже да суд тужбу одбије.

На усменој јавној расправи, пуномоћник заинтересованог лица је изјавио да остаје у свему код навода из одговора на тужбу. Истакао је да тужилац није доказао да је жиг озбиљно користио за класе 16, 30, 35 и 39, те да се достављени докази свештупало односе на класу 32, која није предмет спора. Тврди да се из приложених доказа не може видети када, где, у ком периоду и на који начин је жиг коришћен. Предложио је да суд тужбу одбије као неосновану, а тужиоца обавеже да заинтересованом лицу накнади трошкове спора на име накнаде за заступање па једном одржаном рочништу са приступом и пауналом у износу од 39.000,00 динара, па име накнаде за састан одговора па тужбу у износу од 37.500,00 динара и па име накнаде трошкова у висини од 30 % од цене најквалитетнијег бензина по пређеном километру у износу од 9.792,00 динара, укупно 86.292,00 динара, увећано за судске таксе по одмерењу суда, са законском затезном каматом од пресуђења па до исплате.

Усмена јавна расправа у овој правној ствари одржана је дана 24.04.2019. године, у присуству пуномоћника тужиоца и пуномоћника заинтересованог лица, а у одсуству уредног позваног туженог органа који, иако уредно позван, свој изостанак није оправдао, што је тражио одлагање расправе, применом одредби члана 38. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09).

Испитујући законитост оспореног решења у границима захтева из тужбе у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, оцном навода тужбе, одговора па тужбу, навода пуномоћника тужиоца и пуномоћника заинтересованог лица па усменој јавној расправи и целокупних списка ове управне

ствари, Управни суд је напао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази, да је жиг „Здрава павика“ регистрован 12.05.2009. године на име [REDACTED], овде тужиоца, за робе и услуге у класи 11: апарати за печење; класи 16: амбалажа (папирна, картонска, пластична); класи 30: бранно и производи од житарица; класи 35: огламавање, класи 39: паковање и складиштење робе; и класи 42: технолошке услуге. Заинтересовано лице је поднео захтев за делимични престанак због некоришћења жига рег. бр. 58218 (Ж-2008/1260) у речи „Здрава павика“ за робе из класе 16: амбалажа (папирна, картонска, пластична); класе 30: бранно и производи од житарица, класе 35: огламавање и класе 39: паковање и складиштење робе Међупародне класификације робе и услуга. Првостепени орган је спровео поступак по наведеном захтеву у складу са одредбама члanova 67. - 69. Закона о жиговима и одредбама Закона о општем управном поступку и утврдио да носилац жига рег. бр. 58218 (Ж-2008/1260) у речи „Здрава павика“ није доказао да је предметни жиг озбиљно коришћен на територији Републике Србије за обележавање роба и услуга у класама 16, 30, 35 и 39 Међупародне класификације роба и услуга, у смислу члана 64. Закона о жиговима. Првостепени орган није прихватио доказе о коришћењу жига бр. 58218 на територији Републике Србије, које је доставио носилац жига, овде тужилац, и то: рачуне – отпремнице, укупно 58, из 2012. године, 2013. године и 2014. године, које су издате најчешћима са којима је сарађивао; рачуне – отпремнице за шакете, флајере и табле са написом, укупно седам, као ни копиране табле, флајере са написом, укупно 5 комада, односно одговарајуће фотографије, укупно 24 комада, на основу којих је утврдио да је жиг „Здрава павика“ коришћен уз жиг „Go vita“ на производима – инсант витамински напитак, у продајним објектима као реклами на постерима, као и па уређају за припремање инсант витаминског напитка. На описани начин, првостепени орган је утврдио да се сви достављени рачуни – отпремнице, односно на производ под називом „Go vita“ цевчице, па је закључио да је носилац жига, овде тужилац, доставио доказе који се односе на робу у класи 32: инсант витамински напитак, за коју предметни жиг рег. бр. 58218, није регистрован, нити је та роба била предмет доказивања, па не може да ужива заптиту за ту робу. Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени орган се није упутио у даљу оцену доказа достављених ради доказивања озбиљног коришћења жига рег. бр. 58218 за робе и услуге за које је регистрован, будући да се ти докази на њих не односе. Како је утврдио да тужилац није доставио било какве доказе да се жиг рег. бр. 58218 користи за обележавање робе за коју је регистрован у класама 16. и 30. и услуге у класама 35. и 39., као и да се достављени докази односе само на робу „инсант витамински напитак“, онко је ожалибено решење, којим је усвојио захтев, овде заинтересованог лица, за делимични престанак због некоришћења предметног жига, применом одредба члана 65. Закона о жиговима и утврдио да је у односу на наведене робе и услуге жиг престао да важи 12.05.2014. године, против ког је носилац жига, овде тужилац, изјавио жалбу. У поступку по жалби, тужени орган је напао да је првостепени орган потпуно и тачно утврдио чињенично стање и правилно оценио да се достављени докази о коришћењу жига број 58218 не односе на робу и услуге за које је предметни жиг регистрован. Тужени орган је оценио да се највећи број достављених доказа не односи на коришћење регистрованог жига у речи „Здрава павика“ са графичким решењем, а да је у једном броју приложених доказа који садржи овај жиг, првостепени орган правилно

закључио да се односе на робу у класи 32: инстант витамински напитак, и то непосредно па ту робу, као и па њено рекламирање па постерима продајних објеката и па уређају за прицрсмане инстант витаминског напитка, за коју предметни жиг није регистрован, па не може уживати заптиту. У односу на наводе жалбе којима се указује да су достављене фотографије амбалаже на којима се налази жиг “Здрава павика” и користи се уз жиг “Go vita”, доказ да је амбалажа стављена у промет и да је тужилац па тај начин доказао коришћење жига за робу: амбалажа у класи 16, при чему сматра да није јасно па основу чега је утврђено да се жиг користи за обележавање витаминских напитака уместо за чапе (амбалажу) у којој се тај напитак пакује, тужена је утврдила да се ради о сложеним знацима који садрже речи “Go vita”, “Мини пани”, “Лимун”, затим графички приказ лимуна, док су жигом заштићене речи “Здрава павика” исписане словима мањег фонда, између свих наведених елемената. Тужени орган налази да је приликом утврђивања вредте робе па коју се описаны изглед знака односи, првостепени орган мора да пође од опажања просечног учесника у промету, па је правилно закључио да сви елементи знака упућују да се ради о производу који је витамински напитак, роба из класе 32. Стандард који постоји у обележавању робе у промету створио је код нотропача павику да знак којим се обележава роба у промету она уобичајено означају у централном делу паковања производа (или етикете), док се подаци о амбалажи, уколико их има, уобичајено налазе на позадини, бочним странама или у дну чаше паковања (етикете) приказани у доста мањем формату у односу па знак којим се обележава роба. Додатну потврду да је предметни жиг коришћен за обележавање робе у класи 32., а не робе за коју је жиг регистрован, тужена налази и па приложеним фотографијама уређаја за припрему инстант витаминског напитка, па којима је коришћен знак “Здрава павика”. На основу свега наведеног, тужени орган је оценио да је првостепени орган правилно утврдио да носилац жига, овде тужилац, није доказао чињеницу коришћења жига рег. бр. 58218 за спорне робе и услуге у класама 16, 30, 35 и 39 Међувародне класификације роба и услуга, у смислу одредбе члана 64. став 1. и 2. Закона о животима, нити је указао на околности које би представљале оправдан разлог искоришћења жига у смислу одредбе члана 64. став 3. Закона о животима, те да је приликом одлучивања о трошковима поступка правилно применио одредбу члана 104. став 1. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ”, бр. 33/97 и 31/01, “Службени гласник РС”, бр. 30/10), па је одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 46. Закона о животима (“Службени гласник РС”, бр. 104/09 и 10/13) је прописано да је носилац жига дужан да жиг користи. Одредбом члана 64. став 1. истог закона је прописано да надлежни орган може, па захтев заинтересованог лица допети решење о престанку жига у целини или само за неке робе, односно услуге, ако носилац жига или лице које је он овластио, без оправданог разлога није озбиљно користило па домаћем тржишту жиг за обележавање робе, односно услуга па које се тај жиг односи, у не прекидном временском периоду од пет година, рачунајући од дана регистрације жига, односно од дана кад је жиг последњи пут коришћен. У поступку па захтеву за престанак жига због некоришћења жига, носилац жига или лице које је он овластио дужно је да докаже да је жиг користило.

Имајући у виду утврђене чињенице и цитиране законске одредбе, по оцени Управног суда, правилно је поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио

жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења, налазећи да је то решење допето на основу потпуно утврђеног чињеничног стања и уз правилну примену одредби чл. 64. - 70. Закона о жиговима. Ово стога, јер из доказа које је тужилац приложио у поступку који је претходио доношењу оспореног решења, и то рачуна – отиримпса из 2012. године, 2013. године и 2014. године које су издате партнерима са којима је сарађивао; рачуна – опремница за плакете, флајере и табле са написом, камиратих табла, флајера са написом, односно одпечатних фотографија, произлази да је жиг “Здрава навика” коришћен уз жиг “Go vita”, на производима – инстант витамински напитак, затим у продајним објектима као реклами на постерима, као и на уређају за припремање инстант витаминског напитка, односно да се односе на робу из класе 32. Како предметни жиг рег. бр. 58218 није регистрован за робу у класи 32, по одлуци суда, правилиш је закључак туженог органа да тужилац није пружио релевантне доказе о озбиљном коришћењу жига рег. бр. 58218 за обележавање роба и услуга у класама 16., 30., 35. и 39. Међународне класификације роба и услуга, у непрекидном временском периоду од пет година, рачунајући од дана регистраовања жига, односно када је жиг последњи пут коришћен, и да су због тога испуњени услови из члана 64. став 1. Закона о жиговима, за допоношење решења о престанку жига за ту робу, односно услуге.

Управни суд је ценио наводе тужбе којима се указује да је из утврђених чињеница изведен неправilan закључак у погледу чињеничног стања, те да тужена погрешно сматра да тужилац није доставио доказе о коришћењу жига број 58218 који се односе на робу и услуге за које је предметни жиг регистрован, али налази да су неосновани. Ово стога, јер су у образложењу првостепеног и оспореног решења дати јасни и доволjni разлоги због којих пису прихваћени докази које је тужилац доставио, а односе се на то да се под озбиљним коришћењем жига подразумева да је фактички коришћен за обележавање робе или услуге за које је регистрован, у релевантном објиру и временском периоду, нарочито имајући у виду континуитет у том коришћењу. Из паведеног, прс свега, произлази да се приложени докази морају односити на робу или услуге за које је жиг регистрован. Имајући у виду да се највећи број достављених доказа не односи на коришћење регистрованог жига у речи “Здрава навика” са графичким решењем, а да из једног броја приложених доказа који садржи овај жиг, произлази да се односе на робу у класи 32: инстант витамински напитак, и то непосредно на ту робу, као и на њено рекламирање на постерима продајних објеката и на уређају за припремање инстант витаминског напитка, за коју предметни жиг није регистрован, правилиш је закључак туженог да се докази који је приложио тужилац не могу прихватити као доказ о озбиљном коришћењу жига. Такође се не могу прихватити да достављене фотографије амбалаже на којима се налази жиг “Здрава навика” и користи се уз жиг “Go vita”, као доказ да је амбалажа стављена у промет и да у односу на садржај амбалаже представљају ипдвидуално одређену ствар и посебну врсту робе, те да је тужилац на тај начин доказао коришћење жига за робу - амбалажа у класи 16., јер исте доказују само да је жиг коришћен за робу “инстант витамински напитак”, за коју шије регистрован, а не за саму амбалажу коју њени производи израђују по парудбили за велики број клијената из различитих грана индустрије.

По општи суда, неосновани су и наводи тужбе којима се указује да тужени и првостепени органи пису испали све доказе, будући да се из образложења оспореног

решења види да су сви приложени докази, од значаја за одлучивање, оцењени и да је тужени основано напао да исти не указују на озбиљно коришћење предметног жига.

Суд је цепио и остале наводе тужбе, али имајући у виду изнето, налази да пјима није доведена у сумњу законитост оспореног решења. Тужилац није навео ниједну нову околност, нити пружио нови доказ који није цењен у спроведеном управном поступку, а који би могао бити од утицаја на другачију одлуку.

С обзиром да је суд одлучио да тужбу у овој управној ствари треба одбити, а ис уважити, нису испуњени законски услови из члана 43. став 1. Закона о управним споровима за допомеште одлуке у спору пуне јурисдикције.

На основу излога, цепећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у ставу 1. диспозитиву пресуде.

Имајући у виду да је тужба одбијена, суд је применом одредаба члана 66., члана 67. и члана 74. Закона о управним споровима, сходном применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 55/14 и 87/18) одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора и одлучио као у ставу 2. диспозитива пресуде, а тужиоца обавезао да заинтересованом лицу накнади трошкове за састав одговора на тужбу у износу од 16.500,00 динара, за приступ пуномоћнику на рочиште за усмену јавну расправу у износу од 18.000,00 динара, и за накнаду за превоз у износу од 9.792,00 динара, у складу са Тарифним бројевима 43. и 44. и чланом 9. Тарифе о накнадама и наградама за рад адвоката ("Службени гласник РС", бр. 121/12), са законском затезном каматом од истека рока за добровољно извршење до коначне исплате, у складу са чл. 277. став 1. Закона о облигационим односима („Службени лист СФРЈ“, бр. 29/78...57/89 и „Службени лист СРЈ“, бр. 31/93...44/99), док је у преосталом износу напао да је захтев неоснован будући да је превисоко постављен и одлучио је као у ставу 3. диспозитива. Суд није одлучивао о захтеву заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора на име судске таксе на одговор на тужбу, јер заинтересовано лице није таксени обвезник у овој управној ствари и трошкове судских такси неће ни имати.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 25.04.2019. године, III-4 У. 7507/17

Записничар
Весна Слијепчић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Сукновић Бојацић, с.р.

МД

